

MÜRSELAT SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

(Mürselat 77/1)

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

Ardı ardına gönderilenlere,

(Müminun 23/44)

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةٌ رَسُولَهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

Sonrasında da elçilerimizi art arda gönderdik. Her ümmet kendine gelen elçiyi yalanladı. Biz de onlardan birini diğerinin arkasına kattık ve her birini birer hikâyeye dönüştürdük. İnanmayan topluluklar artık uzak olsunlar!

(Saffat 37/171)

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ

Kuşkusuz elçi gönderilen kullarımız için daha önce geçen kelimemiz;

(Saffat 37/172)

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ

“Onlara kesinlikle yardım edilecektir.

(Saffat 37/181)

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

Selâm, gönderilen elçilerin üzerine olsun!

(Mürselat 77/2)

فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا

Bir fırtına gibi esenlere,

(Zariyat 51/1)

وَالذَّارِيَاتِ ذُرُوءًا

Zirveye tırmananlara,

(Zariyat 51/2)

فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا

Ağır bir yük yüklenenlere,

(Zariyat 51/3)

فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا

Bir kolaylık bulanlara,

(Zariyat 51/4)

فَالْمُقْسِمَاتِ أَمْرًا

Bir işi paylaştıranlara andolsun!

(Mürselat 77/3)

وَالنَّاسِرَاتِ نَشْرًا

Yaydıkça yayanlara,

(Enam 6/19)

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَنتُمْ لَتَسْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ

De ki: “En büyük şahit kimdir? De ki: Allah’tır! O, benimle sizin aranızda şahittir. Bu Kuran bana vahiy edildi ki sizi ve ulaştığı kişileri onunla uyarayım.” De ki: “Siz Allah ile birlikte başka ilâhların olduğuna şahit misiniz? Ben şahit değilim.” De ki: “O tek İlah’tır. Ben, sizin ortak koştuklarınızdan uzağım.”

(Araf 7/158)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

De ki: “Ey insanlar! Ben sizin hepinize Allah’ın gönderdiği elçiyim. Göklerde ve yerde bütün yetkiler O’nundur. O’ndan başka ilâh yoktur. Hayat veren ve öldüren O’dur. Siz Allah’a ve nebî olan ümmî elçisine inanıp güvenin. O elçi de Allah’a ve O’nun kelimelerine inanıp güvenin, ona uyun ki doğru yolu bulasınız.

(Mürselat 77/4)

فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا

Farkı fark edenlere,

(Adiyat 100/1)

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا

Durmadan koşturanlara,

(Adiyat 100/2)

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا

Ardında bir ışık bırakanlara,

(Adiyat 100/3)

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا

Bir sabah yola çıkanlara,

(Adiyat 100/4)

فَاتَّزْنَ بِهِ نَعْمًا

Arkalarında bir iz bırakanlara,

(Adiyat 100/5)

فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعًا

Böylece toplumun merkezinde olanlara andolsun!

(Mürselat 77/5)

فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا

Bir hatırlatmada bulunanlara;

(Zariyat 51/55)

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

Hatırlat! Çünkü hatırlatma müminlere fayda verir.

(Gâşiye 88/21)

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ

Hatırlat! Sen sadece bir hatırlatıcısın.

(Mürselat 77/6)

عُذْرًا أَوْ نَذْرًا

bir özür veya bir uyarı olarak.

(Bakara 2/119)

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

Seni müjdeleyesin ve uyarasın diye elçi gönderdik. Cehennem halkından sen sorumlu tutulmayacaksın.

(Nisa 4/165)

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا

Elçileri müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik ki, o elçilerden sonra insanların Allah'a karşı bir delilleri kalmasın. Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Enam 6/48)

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Biz elçileri, sadece birer müjdeci ve uyarıcı olarak göndeririz. Kim inanıp güvenir ve kendini düzeltirse onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Araf 7/164)

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ أَلَى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Hani, içlerinden bir ümmete: “Allah’ın helak edeceği ya da ağır azaba uğratacağı bir topluluğa ne diye öğüt veriyorsunuz?” dediğinde: “Rabbimize karşı bir mazeret olsun. Belki kendilerini korurlar” demişlerdi.

(Ta Ha 20/134)

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى

Elçi gelmeden onları bir azap ile helak etseydik, derlerdi ki: “Rabbimiz! Böyle aşağılık hale düşüp sürünmeden önce keşke bir elçi gönderseydin de Senin âyetlerine uysaydık.”

(Sebe 34/28)

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Biz seni bütün insanlığa, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik ama insanların çoğu bilmez.

(Fatır 35/24)

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

Şüphesiz seni gerçek ile bir müjdecî ve bir uyarıcı olarak gönderdik. İçinden bir uyarıcı gelip geçmeyen bir ümmet yoktur.

(Mürselat 77/7)

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ

Tehdit edildiğiniz şey kesinlikle gerçekleşecektir.

(Kaf 50/20)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ

Sura üflenir; işte bu vadedilen gündür.

(Zariyat 51/5)

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ

Size vadedilen kesinlikle doğrudur.

(Zariyat 51/6)

وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ

Hesap mutlaka gerçekleşecektir.

(Adiyat 100/6)

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

Kesinlikle insan Rabbine karşı çok nankördür.

(Adiyat 100/7)

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

Üstelik kendisi de buna şahittir.

(Adiyat 100/8)

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

Çünkü onun mal sevgisi çok güçlüdür.

(Adiyat 100/9)

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

Hâlâ bilmiyor mu, kabirdekiler dışarı çıkarıldığında,

(Adiyat 100/10)

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

içindekiler ortaya döküldüğünde;

(Adiyat 100/11)

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ

kuşkusuz Rableri onlara, o gün bildirecektir.

(Mürselat 77/8)

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ

Yıldızlar söndürüldüğü zaman,

(Tekvir 81/1)

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

Güneşin çevresi sarıldığı zaman,

(Tekvir 81/2)

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

yıldızlar parlaklığını yitirdiği zaman,

(Tekvir 81/3)

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

dağlar yürütüldüğü zaman,

(Tekvir 81/4)

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

değerli şeyler terkedildiği zaman,

(Mürselat 77/9)

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

gök çatlatıldığı zaman,

(İnfitar 82/1)

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ

gök yarıldığı zaman,

(İnfitar 82/2)

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ

yıldızlar dağıldığı zaman,

(İnfitar 82/3)

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ

denizler taşırıldığı zaman,

(İnfitar 82/4)

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ

kabirdekiler diriltildiği zaman,

(İnfitar 82/5)

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ

kişi neyi öncelediğini ve neyi ertelediğini öğrenecektir.

(Hakka 69/15)

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

Olanlar asıl o gün olur.

(Hakka 69/16)

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

O gün gök yarılr, artık o dayanıksızdır.

(Hakka 69/17)

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ

Melekler göğün kenarlarındadır. O gün onların sekizi, üzerinde Rabbinin arşını taşır.

(Hakka 69/18)

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

O gün O'na arz edilirsiniz, gizliniz saklınız kalmaz.

(Mürselat 77/10)

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

dağlar parçalanıp savrulduğu zaman,

(Tur 52/9)

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا

Göğün çalkalanıp durduğu gün,

(Tur 52/10)

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا

dağlar yürüdükçe yürür.

(Tur 52/11)

فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancılardan vay haline!

(Tur 52/12)

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

Onlar boş işlere dalıp eğlenenlerdir.

(Nebe 78/19)

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

Gök açılmış, kapılar oluşmuştur.

(Nebe 78/20)

وَسِيرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا

Dağlar yürütülmüş, serap olmuştur.

(Mürselat 77/11)

وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْبَتْ

elçi gönderilenler için belirlenen vakit geldiği zaman,

(Maide 5/109)

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

Allah, elçilerini bir araya toplayacağı gün onlara: “Size ne cevap verildi?” diyecek, onlar da: “Bizim bilgimiz yok; Çünkü Sen bütün bilinmeyenleri en iyi bilensin” diyeceklerdir.

(Araf 7/6)

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

Kendilerine elçi gönderilenlere elbette soracağız. Elbette gönderilen elçilere de soracağız.

(Araf 7/7)

فَلَنُقْصِنَ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

Her şeyi bir bilgiye dayalı olarak onlara anlatacağız. Zaten onlara uzak değiliz.

(Furkan 25/30)

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا

Elçi diyecek ki: “Ey Rabbim, doğrusu halkım bu Kuran’ı terkedilmiş bıraktı.”

(Mürselat 77/12)

لَا يَّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ

Belirlenen gün hangisi?

(Mürselat 77/13)

لِيَوْمِ الْفَصْلِ

Ayırım günüdür.

(Mürselat 77/14)

وَمَا أَدْرَايَكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ

Ayırım günü nedir, sen ne bileceksin?

(Nebe 78/17)

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا

Şüphesiz ayırım günü belirlenmiş bir vakittir.

(Nebe 78/18)

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا

Sura üfleneceği gün; ardından bölük bölük gelirsiniz.

(Saffat 37/20)

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ

“Vay halimize! Bu din günüdür” derler.

(Saffat 37/21)

هَذَا يَوْمَ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

İşte bu yalanladığınız ayırım günüdür.

(Mürselat 77/38)

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ

İşte ayırım günü budur. O gün sizi de sizden öncekileri de bir araya toplayacağız.

(Mürselat 77/15)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Tur 52/11)

فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Tur 52/12)

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

Onlar boş işlere dalıp eğlenenlerdir.

(Tur 52/13)

يَوْمَ يُدْعُونَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً

O gün itile kakıla cehennem ateşine atılacaklardır.

(Tur 52/14)

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

Yalanlayıp durduğunuz ateş budur!

(Mürselat 77/16)

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ

Sizden öncekileri helak etmedik mi?

(İsra 17/58)

وَأَنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

Kıyamet gününden önce helak etmeyeceğimiz ya da çetin bir azaba uğratmayacağımız yerleşim merkezi yoktur. Bunlar kitapta yazılıdır.

(Meryem 19/98)

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

Onlardan önce nice nesilleri helak ettik. Şimdi onlardan birini hissediyor musun veya onlardan zayıf bir ses işitiyor musun?

(Kaf 50/36)

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ

Onlardan önce, daha güçlülerini yakalayarak helak ettik. Ülkelerinde kazmadık yer bırakmamışlardı. Onlardan geriye kalan var mı?

(Yasin 36/31)

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

Kendilerinden önce nice nesilleri helak ettiğimizi, bunlara bir daha geri dönmediklerini görmediler mi?

(Mürselat 77/17)

ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ

Sonrakileri de onlara katacağız.

(Tevbe 9/69)

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Siz de öncekiler gibisiniz! Onlar sizden daha güçlüydüler. Malları ve evlatları daha çoktu. Paylarına düşenin sefasını sürdürdüler. Öncekiler paylarına düşenin nasıl sefasını sürdürse siz de payınıza düşenin öyle sefasını sürdürdünüz. Onların dalıp gittikleri gibi siz de dalıp gittiniz. İşte böylelerinin, dünyada ve ahirette yaptıkları boşa gitmiştir. Kaybedenler işte onlardır.

(Enbiya 21/6)

مَا أَمْنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

Onlardan önce helak ettiğimiz yerleşim merkezlerinden hiçbiri îmân etmemişti; şimdi bunlar mı inanıp güvenecekler?

(Mürselat 77/18)

كَذَلِكَ نَفْعُ الْبِغْمِ بِالْمَجْرِمِينَ

İşte, biz suçlulara böyle yaparız.

(Araf 7/40)

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

Doğrusu, âyetlerimizi yalanlayan ve büyüklük taslayanlara göklerin kapıları açılmayacak, deve iğne deliğinden geçinceye kadar da cennete giremeyeceklerdir. Suçluları işte böyle cezalandırırız.

(Enam 6/55)

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

İşte âyetlerimizi böyle açık seçik anlatırız ki suçluların yolu iyice belli olsun.

(Yunus 10/13)

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

Sizden önce nice nesilleri zulmetmeleri nedeniyle helak ettik. Elçiler, onlara apaçık belgelerle gelmişlerdi ama onlar inanıp güvenmediler. Biz suçlular topluluğunu işte böyle cezalandırırız.

(İbrahim 14/49)

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

O gün suçluların kelepçelere vurulduğunu göreceksin.

(Secde 32/22)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ

Rabbinin âyetleri kendisine anlatıldıktan sonra yüz çevirenden daha zâlim kim olabilir? Suçlulardan mutlaka intikam alırız.

(Rum 30/12)

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ

Kalkış saatinin geldiği gün, suçlular ümitlerini kaybederler.

(Mürselat 77/19)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Mürselat 77/20)

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ

Sizi dayanıksız bir sudan yarattık, değil mi?

(Tarık 86/5)

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ

İnsan neyden yaratıldığına bir baksın.

(Tarık 86/6)

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ

İleri giden bir sudan yaratılmıştır.

(Tarık 86/7)

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ

O su, bel ve leğen kemikleri arasından çıkar.

(Vakıa 56/58)

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ

Gördünüz mü boşalttığımız meniyi?

(Vakıa 56/59)

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

Onu siz mi yaratıyorsunuz yoksa yaratan Biz miyiz?

(Secde 32/7)

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ

Yarattığı her şeyi güzel yaratan ve insanı yaratmaya çamurdan başlayan O'dur.

(Secde 32/8)

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ

Sonra onun neslini dayanıksız bir suyun özünden oluşturmuştur.

(Mürselat 77/21)

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ

Sonra onu sağlam bir yere yerleştirdik.

(Müminun 23/12)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ

Kuşkusuz, insanı çamurdan süzülen bir özden yarattık.

(Müminun 23/13)

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ

Sonra onu, sağlam bir yerde döllenmiş yumurta haline getirdik.

(Mürselat 77/22)

إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ

Bilinen bir ölçü ile.

(Müminun 23/14)

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

Sonra döllenmiş yumurtayı, rahim duvarına asılı embriyo haline getirdik. O embriyoyu bir çiğnem et haline getirdik. O et parçasını kemikler haline getirdik ve kemiklere et giydirdik. Sonra da onu farklı bir yaratılışla yapılandırdık. Yaratana en güzeli Allah, bereketin kaynağıdır!”

(Secde 32/9)

ثُمَّ سَوَّيْنَاهُ وَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَا لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

Sonra onu düzenlemiş, dengesini kurmuş ve ruhundan üflemiş; böylece sizin için dinleme, ileriye görme özellikleri ve göntüller var etmiştir. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

(Mürselat 77/23)

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ

Ölçülerinizi orada belirledik. Ne güzel ölçüler belirleriz!

(Al-i İmran 3/6)

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Sizi rahimlerde, nasıl isterse öyle biçimlendiren O'dur. O'ndan başka ilâh yoktur. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Ahkaf 46/33)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْزُبْ عَنْهُ بَقَاؤُهُمْ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Gökleri ve yeri yaratan, yaratırken de yorgunluk duymayan Allah'ın, ölüleri diriltmenin ölçüsünü koyan olduğunu görmediler mi? Evet, O her şeyin ölçüsünü koyandır.

(Mürselat 77/24)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancılara vay haline!

(Mürselat 77/25)

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

Yeryüzünü bir toplanma yeri yapmadık mı?

(Mürselat 77/26)

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا

Diriler ve ölüler için.

(Bakara 2/125)

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّينَ وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

Hani, Beyt'i insanların toplanacakları ve güven içinde olacakları bir yer yapmıştık. İbrahim'in ibadet için durduğu yerleri, ibadet yerleri edinin. Evimi, tavaf edenler, itikâfta bulunanlar, rükû ve secde edenler için tertemiz tutmaları konusunda İbrahim ve İsmail ile anlaştık.

(Müminun 23/79)

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

Yeryüzünde sizi yetiştiren O'dur. O'nun huzurunda toplanacaksınız.

(Duhan 44/40)

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ

Şüphesiz ki ayırım günü, onların tamamının toplanacağı gündür.

(Vakıa 56/50)

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

Hepsi bilinen bir günün buluşma vaktinde bir araya toplanacaklardır.”

(Mürselat 77/27)

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا

Orada yüksek dağlar oluşturduk. Size tatlı sular içirdik.

(Hicr 15/21)

وَأِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ

Hiçbir şey yoktur ki, kaynakları bizim katımızda olmasın. Onu ancak bilinen bir ölçüye göre göndeririz.

(Hicr 15/22)

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

Rüzgârları aşıluyıcı olarak göndeririz. Gökten su indirir, onunla su ihtiyacınızı karşılarız. Onun kaynağı sizin elinizde değildir.

(Hicr 15/23)

وَأِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

Elbette hayat veren de öldüren de Biziz ve Biz her şeye mirasçı olacağız.

(Nahl 16/15)

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيًّ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

Sizi sarsmasın diye yerin içine sabitleyen dağlar yerleştirdi. Yolunuzu bulabilmeniz için de ırmaklar ve yollar koydu.

(Vakıa 56/68)

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

İçtiğiniz suyu gördünüz mü?

(Vakıa 56/69)

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ

Onu bulutlardan siz mi indiriyorsunuz, yoksa indiren Biz miyiz?

(Vakıa 56/70)

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

İstesek o suyu, tuzlu ve acı yapardık. Hâlâ şükretmeyecek misiniz?

(Mülk 67/30)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

De ki: “Gördünüz mü, bir sabah sularınız yerin dibine batsa, ardından kim size bir akarsu getirebilir?”

(Mürselat 77/28)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Mürselat 77/29)

انْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

Yalanladığınız yere gidin şimdi!

(Furkan 25/11)

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

Aslında onlar o saati yalanladılar, Biz de o saati yalanlayanlar için alevli bir ateş hazırladık.

(Sebe 34/42)

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ
الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

Bugün birinizin diğerine ne fayda sağlamaya, ne de zarar vermeye gücü yetmez. Zulmedenlere deriz ki:
“Yalanladığınız ateş azabını tadın.”

(Mürselat 77/30)

انْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي تَلْتِ شُعَبٍ

Gidin üç bölümlü gölgeye.

(Mürselat 77/31)

لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ

Gölgesi olmayan, alevden de korumayan yere.

(Vakıa 56/43)

وْظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ

kara dumandan bir gölgede,

(Vakıa 56/44)

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

ne bir serinlik ne de bir ikram yoktur.

(Mürselat 77/32)

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

Gerçekten o kalaslar gibi kıvılcımlar saçar.

(Mürselat 77/33)

كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ

Her biri sarı renkli gemi halatına benzer.

(Mürselat 77/34)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Mürselat 77/35)

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

Bu, onların konuşamayacakları gündür.

(Neml 27/84)

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذًا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Huzurumuza geldiklerinde: “İlmini kavramadan âyetlerimizi yalanladınız mı? Neydi o yaptıklarınız?” deriz.

(Neml 27/85)

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ

Zulmettiklerinden dolayı aleyhlerindeki söz gerçekleşecek; ağızlarını bile açamayacaklardır.

(Mürselat 77/36)

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ

Özür dilemelerine bile izin verilmez.

(Tevbe 9/66)

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبُ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

Hiç özür dilemeyin; siz îmân ettikten sonra inkâr ettiniz. İçinizden bir kesiminizi bağışlasak bile, bir kesiminize azap edeceğiz. Çünkü onlar suçludurlar.

(Rum 30/57)

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

Zulmedenlerin mazeretleri o gün fayda vermeyecek, istekleri de kabul edilmeyecektir.

(Mümin 40/52)

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

O gün zâlimlere mazeretlerinin bir faydası olmaz. Onlar için dışlanma, onlar için yurdun kötüsü vardır.

(Tahrim 66/7)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Ey inkâr edenler! Bugün mazeret üretmeyin. Siz sadece yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

(Mürselat 77/37)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Mürselat 77/38)

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ

İşte ayırım günü budur. O gün sizi de sizden öncekileri de bir araya toplayacağız.

(Vakıa 56/47)

وَكَانُوا يَقُولُونَ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَأِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

Derlerdi ki: “Toprağa ve kemiklere dönüştükten sonra biz gerçekten dirilecek miyiz?”

(Vakıa 56/48)

أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

Önceki atalarımız da mı?”

(Vakıa 56/49)

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

De ki: “Kesinlikle, öncekiler de sonrakiler de.

(Vakıa 56/50)

لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

Hepsi bilinen bir günün buluşma vaktinde bir araya toplanacaklardır.”

(Duhan 44/40)

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ

Şüphesiz ki ayırım günü, onların tamamının toplanacağı gündür.

(Duhan 44/41)

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

O gün dostun dosta faydası olmayacak, onlar yardım görmeyecektir.

(Teğabün 64/9)

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Sizi bir araya getirdiği o toplanma günü, aldanişların ortaya çıktığı gündür. Kim Allah'a inanıp güvenmiş ve
islah eden iyi işler yapmışsa, Allah onun kötülüklerini örter ve onu ölümsüz olarak sürekli kalacağı, altlarından
ırmaklar akan cennetlere yerleştirir. Muhteşem başarı işte budur!

(Teğabün 64/10)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Âyetleri inkâr edenler ve yalanlayanlar cehennem ahalisidir. Onlar oraya, ölmek üzere gireceklerdir. Ne kötü
hale gelmektir o!

(Mürselat 77/39)

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا

Bir düzeniniz varsa şimdiden kurun.

(Araf 7/194)

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Allah ile aranızı koyup yalvardıklarınız sizin gibi kullardır. Söyledikleriniz doğruysa, onlara dua edin de duanıza
cevap versinler.

(Araf 7/195)

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبِطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ
يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظَرُونَ

Ayakları mı var ki yürüsünler, elleri mi var ki tutsunlar, gözleri mi var ki görsünler, kulakları mı var ki
dinlesinler. De ki: “Çağırın ortak koştuklarınızı, sonra bana düzen kurun; asla göz açtırmayın.”

(Mürselat 77/40)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Mürselat 77/41)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

Elbette kendini koruyanlar gölgeliklerde ve pınar başlarındadır.

(Mürselat 77/42)

وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ

Canlarının çektiği meyveler vardır.

(Mürselat 77/43)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Yaptıklarınıza karşılık, gönül rahatlığıyla yiyip için.”

(Hakka 69/19)

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِيهِ

Kitabı sağ eline verilenler derler ki: “İşte bu; alın okuyun kitabımı!

(Hakka 69/20)

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيهِ

Ben hesabımla yüzleşeceğimi biliyordum.”

(Hakka 69/21)

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

Artık o razı olduğu bir hayat sürecektir.

(Hakka 69/22)

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

Yüksek bir cennette,

(Hakka 69/23)

فُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

olgunlaşan meyveleri sarkmış halde:

(Hakka 69/24)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

“Geçmiş günlerde yaptıklarınızın karşılığı olarak; yiyin, için, afiyet olsun!”

(Tur 52/17)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ

Kendini koruyanlar cennetlerde ve nimetler içinde...

(Tur 52/18)

فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

Rablerinin verdikleriyle keyif sürerler. Rableri onları cehennemin azabından korumuştur.

(Tur 52/19)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Yaptıklarınıza karşılık; yiyeğin için, afiyet olsun!”

(Mürselat 77/44)

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Doğrusu Biz, güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Mürselat 77/45)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Mutaffifin 83/10)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Yalana batanların o gün vay haline!

(Mutaffifin 83/11)

الَّذِينَ يَكْذِبُونَ بَيِّنَاتٍ

Onlar din gününü yalanlayanlardır.

(Mutaffifin 83/12)

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

Onu yalanlayanların hepsi, ancak haddini aşan günahkârlardır.

(Mutaffifin 83/13)

إِذَا تَتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Kendisine âyetlerimiz bağlantılarıyla okununca: “Öncekilerin yazıları!” der.

(Mutaffifin 83/14)

كَلَّا بَلْ- رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Hayır! Aksine onların kazandıkları, kalpleri üzerinde pas oluşturmuştur.

(Mutaffifin 83/15)

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ

Yok yok! Çünkü onlar o gün Rablerinden perdelenmişlerdir.

(Mutaffifin 83/16)

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ

Sonra onlar kesinlikle ateşe yaslanacaklardır.

(Mutaffifin 83/17)

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

Sonrasında: “İşte sizin yalan söyleyip durduğunuz konu budur!” denecektir.

(Mürselat 77/46)

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ

Biraz daha yiye için, keyfinize bakın. Çünkü sizler suçlusunuz.

(Ahkaf 46/20)

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدَهَبْتُمْ طَبِيبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا
فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَفْسُقُونَ

Ateşin karşısına getirildikleri gün, kâfirlere: “Siz bütün güzelliklerinizi dünya hayatınızda tükettiniz, onunla sefa sürdünüz. Yeryüzünde haksız yere büyüklenmenize ve sınırı aşmanıza karşılık bugün alçaltan bir azapla cezalandırılacaksınız” denir.

(Muhammed 47/12)

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

Allah, inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanları altlarından ırmaklar akan cennetlere yerleştirecektir. Ayetleri inkâr edenler ise geçici olandan yararlanır, büyükbaş ve küçükbaş hayvanların yediği gibi yerler. Onların yerleşecekleri yer o atıştır.

(Yasin 36/59)

وَأَمَّا زُورًا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ

“Ey suçlular! Bugün siz ayrılın.

(Yasin 36/60)

أَلَمْ آعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

Ey Âdem'in çocukları! Sizden söz almadım mı? Şeytan'a kulluk etmeyin, çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır,

(Yasin 36/61)

وَأَن آعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Bana kulluk edin, doğru yol budur” demedim mi?

(Yasin 36/62)

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

Doğrusu o, içinizden nicelerini saptırdı, aklınızı kullanmıyordunuz değil mi?

(Yasin 36/63)

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

Bu tehdit edildiğiniz cehennemdir!

(Yasin 36/64)

اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

İnkâr etmenizın cezası olarak bugün oraya yaslanın!

(Mürselat 77/47)

وَيْلٌ لِّيَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Mürselat 77/48)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آرْكَعُوا لَّا يَرْكَعُونَ

Onlara: “Allah’a boyun eğin!” denildiğinde boyun eğmezler.

(Bakara 2/43)

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَآرْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ

Namazı düzgün ve sürekli kılın, zekâtı verin; rükû edenlerle birlikte rükû edin!

(Hac 22/77)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آرْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَآعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَآفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Ey inanınp güvenenler! Rükû edin, secde edin ve Rabbinize kulluk edin! Hayırlı işler yapın ki, kurtuluşa eresiniz.

(Kalem 68/42)

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

O gün her şey ortaya çıkarılacak. Secdeye çağrılacaklar ama güçleri yetmeyecek.

(Kalem 68/43)

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ

Saygıyla önlerine bakacaklar, alçaklık her yanlarını saracak. Hâlbuki onlar gücü yeterken de secdeye çağrılmışlardı.

(İnşikak 84/20)

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Onlara ne oluyor da mümin olmuyorlar?

(İnşikak 84/21)

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ

Onlara Kuran okunduğu zaman secde etmiyorlar!

(İnşikak 84/22)

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ

Aksine kâfirler onu yalanlıyorlar.

(İnşikak 84/23)

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ

Allah, onların içlerinde biriktirdiklerini iyi bilir.

(Mürselat 77/49)

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Tur 52/11)

فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancıların vay haline!

(Tur 52/12)

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

Onlar boş işlere dalıp eğlenenlerdir.

(Tur 52/13)

يَوْمَ يُدْعُونَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً

O gün itile kakıla cehennem ateşine atılacaklardır.

(Tur 52/14)

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

Yalanlayıp durduğunuz ateş budur!

(Tur 52/15)

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ

Bu da mı büyü! Bunu da mı görmüyorsunuz!

(Tur 52/16)

اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Yaslanın oraya! Artık ister katlanın ister katlanmayın, sizin için aynıdır. Siz sadece yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz.”

(Mürselat 77/50)

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

Ondan sonra artık hangi söze inanıp güvenirler!

(Araf 7/185)

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَإِنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

Göklerin ve yerin hâkimiyetine ya da Allah'ın yarattığı herhangi bir şeye bakmazlar mı? Belki de ecelleri iyice yaklaşmıştır. Artık ondan sonra hangi söze inanıp güvenecekler?

(Casiye 45/6)

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ

Bunlar, sana bağlantılarıyla okuduğumuz, tümüyle gerçekleri içeren, Allah'ın âyetleridir. Allah'a ve âyetlerine inanıp güvenmedikten sonra artık hangi söze inanıp güvenecekler?